

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpata Coman Violina și avocatul acesteia Bargan Iurie, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Coman Violina Victor,

născută la 07 aprilie 1972, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str.M.Spătaru 9/2, ap.7.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.de la 11 ianuarie 2013 - pînă la 15 iulie 2013; (instanța de fond);

2.de la 16 august 2013 - pînă la 16 octombrie 2013; de la 22 aprilie 2014 - pînă la 01 septembrie 2014 (instanța de apel);

3.de la 17 decembrie 2013 - pînă la 18 martie 2014; de la 19 noiembrie 2014 – pînă la 04 februarie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 15 iulie 2013, Coman Violina a fost condamnată în baza art.157 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4000 lei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Voronin Angela suma de 6000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 4500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Coman Violina, la 26 octombrie 2011, aproximativ ora 09³⁵- 09⁵⁰, aflîndu-se în incinta liceului „Ciprian Porumbescu” din str. Kiev 1, mun. Chișinău, urmărind scopul soluționării conflictului apărut între fiica sa minoră Coman Victoria și minorul Voronin Igor, conducîndu-l pe ultimul în biroul directorului Liceului, l-a tras de mîină, cauzîndu-i din imprudență conform raportului de expertiză medico-legală nr.3180/D din 06.12.2011, *vătămări corporale medii.*

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel au contestat-o procurorul, inculpata și avocatul acesteia Bargan I., care au solicitat:

- acuzatorul de stat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, V. Coman să fie condamnată în baza art.152 alin.(2) lit.c¹) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, argumentînd că prima instanță neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art.157 Cod penal, dînd o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate I. Voronin, martorilor Adăscăliță V., Chișlea C., Corbu A., Voronin A., Gașper V., și probelor cauzei. Totodată, apelantul a invocat că instanța neîntemeiat i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea blîndă, fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei;

- inculpata, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocînd că în speță lipsesc careva probe care ar confirma că leziunile corporale minorului i-au fost cauzate de ea, fapt confirmat prin declarațiile martorilor V. Josanu, G. Buinovschi, C. Chișlea, A. Gașper, care au declarat că partea vătămată nu s-a plîns că are careva dureri la mîină; martorului minor S. Burlacu, care a declarat că l-a văzut pe I. Voronin în acea zi sărind cu un coleg de pe bancă și lovindu-se cot de cot a căzut jos, ceea ce denotă că vătămările corporale prezente la partea vătămată au fost cauzate în alte circumstanțe decît cele indicate în învinuirea formulată de către organul de urmărire penală;

- avocatul Bargan I., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Coman V., invocînd că sentința este bazată pe presupuneri, deoarece în speță lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatei în cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, fapt confirmat prin declarațiile martorilor C. Chișlea, A. Gașper, V. Josanu, G. Buinovschi S., Burlacu, V. Moca.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, apelurile acuzatorului de stat și cel al inculpatei au fost respinse, ca nefondate.

Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, a apreciat probele prezentate de părți din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpatei Coman Violina în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele cauzei și criteriile de individualizare a pedepsei instanța de apel a considerat că stabilirea pedepsei inculpatei sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale este una rezonabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost recunoscută vinovată.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate au declarat recursuri ordinare inculpata Coman V. și avocatul acesteia Bargan Iu., care au solicitat:

- avocatul Bargan Iu. casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța a examinat și s-a pronunțat numai asupra cererilor de apel declarate de procuror și inculpată, iar apelul declarat de apărător a rămas fără soluționare. Totodată, instanța ierarhic inferioară nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatei, și anume în speță lipsesc probe care ar confirma prezența în acțiunile lui V. Coman a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune, și anume cauzarea leziunilor corporale;

- inculpata, casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei hotărîri de achitare, argumentînd că nu a fost dovedită vinovăția sa în cele incriminate, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma prezența în acțiunile sale a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune în baza căreia a fost condamnată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2014, recursurile declarate de inculpata Coman V. și avocatul acesteia Bargan Iu. au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că potrivit materialelor cauzei împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, inculpata și avocatul acesteia Bargan Iu. Cu toate acestea instanța de apel prin decizia din 16 octombrie 2013, a respins apelurile declarate de procuror și inculpata Coman V., menținînd sentința instanței de fond, însă nici în dispozitivul hotărîrii și nici în partea descriptivă instanța nu s-a pronunțat asupra apelului declarat de avocatul Bargan Iu. în numele inculpatei.

În consecință, Colegiul penal a conchis că instanța de apel judecînd apelurile declarate de mai multe părți, în dispozitiv urma să expună concluzia concretă asupra fiecăruia. Omiterea pronunțării concluziei respective se consideră nerezolvarea fondului apelului.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 septembrie 2014, apelurile declarate de acuzatorul de stat, inculpata Coman

Violina și avocatul acesteia Bargan Iurie, au fost respinse ca nefondate și menținută sentința contestată.

Acțiunea civilă suplimentară a fost admisă, s-a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul reprezentantului legal Voronin Angela suma de 2631,76 lei, cheltuieli de judecată.

10. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect reîncadrând acțiunile inculpatei în baza art. 157 Cod penal.

În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a conchis că, deși inculpata nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin:

- declarațiile părții vătămate Voronin Ig., reprezentantului legal Voronin A., martorilor Gașper A., Chișlea C., Burlacu S., Moca V., din care rezultă că inculpata în urma conflictului cu minorul Voronin Ig. l-a apucat de mână și cu putere l-a tras pentru a-l duce în biroul directorului, iar partea vătămată opunea rezistență;

- declarațiile martorilor Adăscălița V., Musteașă M., din care rezultă că au acordat asistență psihologică minorului Voronin I., care manifesta urme de stres posttraumatic acut. Semnele stabilite la minor sunt specifice abuzului. Aceste stări fiind provocate de Coman V., care a folosit abuzul fizic față de minor.

Totodată, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei este dovedită pe deplin și prin materialele cauzei cercetate în cadrul instanței de fond și în instanța de apel și anume: - ordonanța de pornire a urmăririi penale din 22.11.2011 (f.d.1); înștiințare „903”(f.d.3); - plîngerea cet. Voronin A. din 27.10.2011 (f.d.5, vol. I); - raportul de examinare medico - legală nr. 2933 din 07.11.2011; - raportul de expertiză medico – legală nr. 84 din 23.03.2012 (f.d.94-96, vol. I).

Instanța de apel a menționat că în urma cercetării probelor s-a stabilit cu certitudine că vătămarile corporale minorului i-au fost cauzate anume de Coman V., însă, în speță nu s-a stabilit intenția directă a inculpatei la cauzarea acestora. La fel, nu a fost dovedit nici faptul că inculpata i-a aplicat minorului careva lovituri după cum este indicat în actul de învinuire, or nici un martor nu a confirmat faptul dat.

11. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare inculpata Coman V. și avocatul acesteia, Bargan Iu, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate recurenții au invocat următoarele:

- starea de fapt reținută și de drept apreciată de instanțele de fond nu concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză;

- instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor, care în esență cu certitudine relevă faptul că Coman V. în perioada în care a contactat cu minorul Voronin Ig. nu i-a cauzat careva leziuni și anume Cîșlea C. și Gașper A., din care rezultă că inculpata doar la tras de mîină pe minor, dar nicidecum nu l-a lovit;

- nu au fost apreciate la justa valoare declarațiile martorului Josanu V. din care rezultă că Voronin Ig. imediat după consumarea conflictului a fost prezent la ora de matematică, unde nu a acuzat careva dureri la mîină;

- nevinovăția inculpatei este confirmată prin declarațiile martorului Burlacu S. din care rezultă că în ziua incidentului după masă, partea vătămată se juca cu alt băiat și se loveau cot de cot după care cădeau jos. Prin urmare, instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile acestui martor din care cu certitudine rezultă că vătămrile corporale depistate la Voronin Ig. au fost cauzate în alte circumstanțe și anume în procesul de joacă dintre copii.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, reprezentantul legal al părții vătămate Voronin A. și avocatul acesteia Străisteanu D. au depus referință privind opinia lor asupra recursurilor ordinare declarate, menționînd că temeiurile invocate de recurenți nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, aceștia în cererile declarate solicită, doar reaprecierea probelor, asupra cărora deja s-au pronunțat instanțele de fond. Consideră că hotărârile contestate sunt legale, întemeiate și argumentate, astfel, cererile de recurs urmează a fi declarate inadmisibile.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de

recurent.

În recursurile ordinare declarate de inculpata Coman Violina și avocatul acesteia, se indică temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Lecturînd textul recursurilor declarate Colegiul constată că recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Coman Violina în cele incriminate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și întemeiat a ajuns la concluzia că Coman V. a săvârșit infracțiunea de vătămare a integrității corporale din imprudență, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, și-a găsit confirmarea prin: declarațiile părții vătămate Voronin Ig., reprezentantului părții vătămate minore Voronin A., martorilor Vlaicu P., Gașper A., Chișlea C. și Burlacu S, din care rezultă că la 26.10.2011, inculpata dorind să lămurească conflictul apărut dintre minorul Voronin Ig. și fiica sa Coman Victoria, l-a tras pe pătimit cu putere de mîină, dorind în așa mod să-l ducă în biroul directorului de liceu; La fel, vinovăția inculpatei este demonstrată și prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 22.11.2011; înștiințarea „903” din 27.10.2011; plîngerea cet. Voronin A. din 27.10.2011; raportul de examinare medico-legală nr. 2933 din 07.11.2011; - raportul de expertiză medico –legală nr.3180/D din 06.12.2011 și nr.84 din 23.03.2012.

Totodată, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat argumentul invocat de recurenți referitor la faptul că vătămrile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate în alte împrejurări, și anume în timp ce copii se jucau, deoarece aceste afirmații se combat de celelalte probe administrate la materiale cauzei și anume declarațiile martorilor sus menționați, care au relatat că

inculpata l-a bruscat de mîna pe pătimit, anume la 26.10.2011.

Referitor la declarațiile martorului minor Burlacu S., Colegiul conchide că acestea nu pot fi reținute, or date obiective că copii se jucau lovindu-se cot de cot anume la 26.10.2011, nu au fost prezentate. Mai mult, din declarațiile martorului nominalizat rezultă că, „anterior în alte zile a mai văzut că Voronin Ig. împreună cu alți băieți se jucau și săreau peste bancă lovindu-se cot de cot” (f.d.184, vol. I). Astfel, reieșind din faptul că anterior partea vătămată obișnuia împreună cu alți copii să se joace în asemenea joc, și avînd în vedere vîrsta martorului minor (11 ani) și faptul că acesta a fost audiat pentru prima dată în instanța de fond, abia peste un an și cinci luni de la data incidentului, acesta putea ușor să confunde ziua în care l-a văzut pe pătimit jucîndu-se în acest joc.

Această concluzie rezultă și din declarațiile martorului minor Moga Vlad, care a confirmat că partea vătămată și alți copii din liceu obișnuiesc să joace în acest joc, despre care a relatat și martorul Burlacu S., însă, l-a văzut pe Voronin Ig că s-a jucat cu un băiat pe nume David Cucu în acest joc, dar nu în ziua în care a avut loc incidentul cu Coman. V. (f.d.185, vol. I).

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la faptul că vătămarile corporale constatate la partea vătămată Igor Voronin, au fost provocate prin acțiunile inculpatei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, este neîntemeiată critica din recursurile declarate, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanțele ierarhic inferioare, ținînd seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatei Coman Violina.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Coman Violina i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acesteia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă echitabilă în limitele

sanctiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpata Coman Violina și avocatul acesteia Bargan Iurie, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iulie 2013 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 septembrie 2014, în cauza penală împotriva lui *Coman Violina Victor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti